

نقش پنج عامل بزرگ شخصیت در پیش‌بینی سبک‌های مدیریت با واسطه‌گری مؤلفه‌های صبر

ابذر ظهراوی*

دربافت مقاله: ۹۶/۰۲/۱۳

پذیرش نهایی: ۹۶/۰۶/۰۸

چکیده

هدف این پژوهش ارائه الگویی در مورد نقش پنج عامل بزرگ شخصیت در پیش‌بینی سبک‌های مدیریت با واسطه‌گری مؤلفه‌های صبر بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمام مدیران واحدهای مختلف سازمانها و ادارات دولتی شهر شیراز بود. از میان این افراد، ۲۵۸ مدیر به روش نمونه‌گیری خوشای به عنوان گروه نمونه انتخاب شدند و با تکمیل فرم کوتاه پرسشنامه پنج عامل بزرگ شخصیت، مقیاس صبر و پرسشنامه سبک رهبری رابطه/وظیفه مدار در این پژوهش شرکت کردند. نتایج این پژوهش نشان داد که این الگو از برآشش خوبی برخوردار است. هم‌چنین نتایج تحلیل بعد از برآشش کامل داده‌های الگوی مورد نظر نشان داد پنج عامل بزرگ شخصیت به طور مستقیم و غیر مستقیم پیش‌بینی کننده معنادار سبک‌های مدیریت است. مؤلفه‌های رضایت و استقامت صبر نیز در ارتباط میان شخصیت و سبک‌های مدیریت نقش واسطه‌ای نشان داد. از یافته‌های این پژوهش می‌توان این‌گونه نتیجه‌گیری کرد که مؤلفه‌های صبر می‌توانند به عنوان متغیر واسطه‌ای تأثیر ویژگیهای شخصیتی منفی (مانند روان نژنده‌گرایی) بر سبک‌های مدیریت را تعديل، و تأثیرات ویژگیهای شخصیتی مثبت (مانند توافق‌پذیری و گشودگی در تجربه) بر این سبکها را تقویت کند.

بنابراین پیشنهاد می‌شود در حوزه مدیریت به منظور بهبود عملکرد مدیران راهبردهای آموزشی صبر مورد استفاده قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها: صبر و مؤلفه‌های آن، مدیریت اسلامی، پنج عامل بزرگ شخصیت، سبک وظیفه‌مدار، سبک رابطه‌مدار.

مقدمه

اهمیت سبکهای مدیریتی باعث شده است که این موضوع از زوایای مختلف مورد بررسی علمی قرار گیرد. پژوهشها به بررسی پیشایندها و پیامدهای سبکهای مدیریتی پرداخته است؛ به عنوان مثال، یکی از پیشایندهای مهم سبکهای مدیریتی ویژگیهای شخصیتی است؛ به عبارت دیگر، یکی از عوامل مؤثر بر انتخاب سبک رهبری مدیران شخصیت مدیر است. سبکهای مدیریتی نشاندهند طرز تفکر، جهانبینی و شخصیت مدیر است (نایبرگ^۱ و همکاران، ۲۰۰۵: ۴). سبک مدیریت به الگوی رفتاری خاصی اشاره دارد که مدیر برای انگیزش کارکنان در جهت تحقق اهداف سازمان بر می‌گزیند و معمولاً با درجاتی از شدت و ضعف در دو طبقه مدار یا آمرانه (تأکید بیشتر مدیر بر کار به منظور تحقق اهداف سازمان) و رابطه مدار یا آزادمنشانه (تأکید بیشتر مدیر بر نیازهای روانی - اجتماعی افراد و کارکنان سازمان) قرار دارد و الگوی تلفیقی نیز به عنوان سبک دیگری از مدیریت دارای هر دو ویژگی وظیفه مدار و رابطه مدار است (شعاری نژاد، ۱۳۶۴).

شخصیت گرایشها و ویژگیهای پایداری است که تعیین کننده تشابهات و تفاوتها در رفتارهای روانشناسی (افکار، عواطف و رفتار) افراد است و این گونه رفتارها در طول زمان تداوم دارد و براحتی نمی‌توان آنها را تنها پیامد فشارهای اجتماعی و زیستی لحظه‌ای در نظر گرفت (مدی^۲، ۱۹۹۶: ۱۵). پژوهشها نشان می‌دهد که سبکهای مدیریتی با ویژگیهای شخصیتی ارتباط معنادار دارد؛ به عنوان مثال، پژوهش گوهری مقدم و سلیمانپور (۱۳۸۷) نشان داد که میان پنج عامل بزرگ شخصیت و سبکهای مدیریتی ارتباط معنادار وجود دارد. در پژوهش یوسفی و همکاران (۱۳۹۳) نیز شخصیت با سبکهای مدیریتی رابطه معناداری نشان داد.

با توجه به نقش شخصیت در انتخاب سبکهای مدیریتی، سؤال اصلی این است که چگونه ویژگیهای شخصیتی بر انتخاب سبکهای مدیریتی تأثیر می‌گذارد؛ به عبارت دیگر، شخصیت از طریق چه سازوکارهایی بر سبکهای مدیریتی تأثیر می‌گذارد؟ یکی از الگوهایی که می‌توان در این زمینه مطرح کرد، نقش واسطه‌گری صبر و مؤلفه‌های آن در ارتباط میان شخصیت و سبکهای مدیریتی است. صبر از جمله مفاهیم دینی است که گاه برابر با ایمان فرض شده است. اهمیت این مفهوم به حدی است که در بیش از هفتاد آیه قرآن کریم مطرح شده است. صبر فضیلتی اخلاقی

1 - Nyberg

2 - Maddi

است و به استقامت، شکیابی، خویشنده‌اری، رضایت و متعالی شدن فرد در موقعیت‌هایی اشاره دارد که برای او دشوار و ناخوشایند است. در این تعریف، صبر فرایند فعالنامه‌ای است که موجب می‌شود فرد در رویارویی با موقعیت‌های دشوار و گاه غیر قابل تغییر، ناله و شکایت نکند و بردبازی ورزد؛ هم‌چنین در کارها و فعالیتها پایداری و ثبات داشته باشد و در مقابل خواسته‌ها و امیال درونی خویشنده‌اری کند و سختی‌ها و ناملایمات را وسیله رسیدن به تعالی قرار دهد (خرمائی و فرمانی، ۱۳۹۳: ۱۲). خرمائی، فرمانی و سلطانی (۱۳۹۳) براساس روش تحلیل عاملی پنج مؤلفه را در صبر شناسایی کرده‌اند. این محققان با بررسی کل آیات قرآن کریم در مورد صبر و معانی این آیات به تدوین مقیاسی برای سنجش صبر اقدام نمودند. نتایج تحلیل آنان، پنج مؤلفه صبر را مورد شناسایی قرار داد که عبارت است از: متعالی شدن (تحمل سختی‌ها، مصائب و ناملایمات بهمنظور رسیدن به قرب الهی و رشد معنوی)، شکیابی (بردبازی و تحمل مصائب و سختی‌ها)، رضایت (پذیرش وضع موجود بدون گله و شکایت و قبول آنچه فرد دارد)، استقامت (پایداری و ثبات در کارها و مداومت در کار و فعالیت) و درنگ (خویشنده‌اری در مقابل خواسته‌ها و کنترل امیال درونی).

در پژوهش‌های مختلف ارتباط معنادار میان شخصیت و صبر به تأیید رسیده است (خرمائی و فرمانی، ۱۳۹۳: آقابابایی و همکاران، ۱۳۹۳؛ اشنیتکر^۱، ۲۰۱۲). هم‌چنین در پژوهش یوسفی، جباری، حیدری و کوشکی (۱۳۹۳) میان سبک رهبری وظیفه‌مدار و شخصیت تیپ A، که یکی از ویژگیهای آن بی‌صبری و بیقراری است، رابطه معناداری وجود داشت. در پژوهش مرتضوی و همکاران (۱۳۸۴) نیز نشان داده شد که مؤلفه خودکنترلی هوش عاطفی با سبک مدیریتی ارتباط دارد. خودکنترلی سازه‌ای متفاوت با صبر است؛ اما از جهاتی با صبر تشابهاتی دارد. صبر معنایی وسیعتر و جامعتر از خودکنترلی به همراه دارد (خرمائی، فرمانی و یزدانی، ۲۰۱۷: ۱۲). با توجه به ارتباط صبر و شخصیت و هم‌چنین ارتباط صبر و سبکهای مدیریتی می‌توان این فرض را مطرح کرد که مؤلفه‌های صبر در ارتباط میان شخصیت و سبکهای مدیریتی نقش واسطه‌ای خواهد داشت.

تناسب میان شخصیت و شغل در بهره‌وری شغلی نقش مهمی دارد (آهکی، هدایتی دزفولی و نیسی، ۱۳۹۱). انتخاب شخصیت مناسب، عملکرد شغلی را ارتقا می‌دهد و بر نگرش کارکنان تأثیرگذار است و از طرف دیگر، اتخاذ سبک‌های مدیریتی مناسب نیز متأثر از شخصیت مدیران

است (بو و هولت، ۲۰۱۵؛ ۱۱۷۴: ۲۰۱۵)؛ بنابراین انتخاب مدیران دارای شخصیت‌های متناسب با پست‌های مدیریتی اهمیت بسزایی دارد. به رغم آنچه مطرح شد، ممکن است به دلایل مختلف تناسب بین شخصیت و شغل در سازمان‌ها رعایت نشده باشد و این مسئله می‌تواند بهره‌وری شغلی را کاهش دهد. بنابراین در زمانی که جایه‌جایی افراد امکان‌پذیر و یا به صلاح نباشد، ارائه راهکارهایی در جهت افزایش بهره‌وری ضروری است. از سوی دیگر طبق نظریه صفات شخصیت الگوی پایدار و با ثبات تفکر، احساس و فعالیت است و با توجه به ویژگی باثبات و پایدار بودن آن، تغییر آن بسیار دشوار است. در نتیجه باید از راهکارهای روانشناختی استفاده کرد که به عنوان واسطه‌گر تأثیر ویژگیهای شخصیتی منفی (مانند روان نزندگرایی) را تعديل، و تأثیرات ویژگیهای شخصیتی مثبت (مانند توافق‌پذیری و گشودگی در تجربه) را تقویت کند. بنابراین با توجه به تأکید بر استفاده از دانش بومی و کاربرد سازه‌های دینی - اسلامی در این پژوهش الگویی ارائه شد که در آن صبر به عنوان سازه‌ای روانشناختی، دینی، اخلاقی و عامل واسطه‌گر فرض شد. بررسی در این زمینه می‌تواند موجب اتخاذ راهبردهایی مبتنی بر اصول دینی - اخلاقی در حوزه مدیریت گردد. شایان ذکر است تاکنون پژوهشی در زمینه نقش واسطه‌ای صبر در ارتباط شخصیت و سبکهای مدیریت در ایران و دیگر کشورها صورت نگرفته است. بنابراین با توجه به آنچه مطرح شد، هدف پژوهش ارائه الگویی در مورد نقش پنج عامل بزرگ شخصیت در پیش‌بینی سبکهای مدیریت با واسطه‌گری مؤلفه‌های صبر است.

مبانی نظری و پیشینه پژوهش

معنای لغوی صبر "حبس و نگهداری" است. با توجه به معنای لغوی صبر و با توجه به اینکه دانشمندان اخلاق در تعریف اصطلاحی صبر معنای لغوی آن را لحاظ کرده‌اند، صبر را می‌توان این گونه تعریف کرد: صبر نگهداری و کنترل نفس در حالت خاصی است که سبب پایداری در کارهای سخت، تحمل سختی‌ها و مشکلات و کنترل تکانه‌های شهوانی و پرخاشگری می‌شود (نوری، ۱۳۸۷: ۱۴۴). مفهوم صبر در قرآن بر معانی متعددی مانند شکیبایی هنگام مصیبت، پایداری در عبادت و اطاعت خداوند، استقامت در ترک گناه، سازگاری در مناسبات انسانی، شتاب نکردن

در گفتار و کردار، شکیابی در دستیابی به معرفت، شکیابی در دستیابی به حقیقت و استقامت در راه حق دلالت دارد (شمیری و شیروانی شیری، ۱۳۹۰: ۷۹). ملزم ساختن خود به صفت صبر، ویژگیهای بسیاری برای انسان به همراه می‌آورد. به عبارت دیگر افراد صبور را از برخی نشانه‌های شخصیتی و رفواری آنان می‌توان شناخت. رسول اکرم (ص) در این‌باره می‌فرماید: صبور سه نشانه دارد: "اول آن که سستی نمی‌کند، دوم آن که افسرده و دلتگ نمی‌شود و سوم اینکه از پروردگار خود شکوه نمی‌کند؛ زیرا اگر سستی کند، حق را ضایع می‌کند و اگر افسرده و دلتگ باشد، شکر نمی‌گزارد و اگر از پروردگارش شکوه کند، او را معصیت کرده است". همچنین نقل است که "علامت بنده صابر بر سه چیز است: اول اینکه چون بلایی یا شدتی یا مکروهی به وی رسد، آن بلا را به مخلوق نگوید. دوم اینکه چون به ظاهر با کسی نگوید به باطن نیز اعتراض نکند. سوم اینکه مردمان به مال و حرمت و نعمت تفاخر کنند، این بنده به بلا چنان مفاخرت کند که اگر تن او در بلا بود او بر رضا بود و زبان او به حمد و ثنا بود" (شکوفه فرد و خرمائی، ۱۳۹۱: ۱۰۱). از دیگر نشانه‌های افراد صبور می‌توان به این موارد اشاره کرد:

۱ - فرد صبور از اشتباها و ظلم دیگران می‌گذرد و اهل گذشت است. قرآن کریم در آیه‌ای می‌فرماید: **وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَرَّ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُور** (شوری ۴۳): کسی که صبر کند و بیخشید، کار بزرگی انجام داده است.

۲ - فرد صبور هنگام مصیبت‌ها و مشکلات، خداوند را به یاد می‌آورد: و **بَشَرُ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِحُونَ** (بقره ۱۵۶ - ۱۵۵): آنها که هرگاه مصیبتي به ایشان می‌رسد، می‌گویند ما از آن خداییم و به سوی او بازمی‌گردیم.

۳ - در موقعیت‌های جهل و خشونت با حمل و مدارا برخورد می‌کند: و **لَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعُ بِالْتَّيْهِي أَحْسَنٌ فَإِذَا الَّذِي يَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَانَهُ وَلَى حَمِيمٍ وَمَا يُلْقَنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَنَهَا إِلَّا ذُو حَظٌّ عَظِيمٌ** (فصلت ۳۵ - ۳۴): هرگز نیکی و بدی در جهان یکسان نیست. همیشه بدی خلق را به بهترین عمل پاداش ده تا همان کس که گویی با تو سر دشمنی است، دوست و خویش تو گردد. به این مقام بلند کسی نمی‌رسد جز آنان که مقام صبر و ثبات یافته، و صاحب حظ بزرگی شده‌اند.

۴ - افراد صبور در کارها مقاومت بیشتری دارند و هر فرد صبور کار چندین نفر غیر صبور را انجام می‌دهد: **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرُضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مَا تَنَّ**

- وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مَا تَهْدِي إِلَّا لَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ (انفال/۶۵)
- ۵ - فرد صبور اگر به درستی کاری اطمینان داشته باشد، به گفته‌های بی اساس دیگران توجه نمی‌کند: إِنْ تَمْسِسْكُمْ حَسَّهَةً تَسْوُهُمْ وَ إِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةً يَفْرَحُوا بِهَا وَ إِنْ تَصِيرُوا وَ تَسْقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْنُوْهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ (آل عمران/۲۰)
- ۶ - در برابر زخم زبان، تهمت و ناسای افراد جاهل با بردازی برخورد می‌کنند: وَ اصْبِرْ عَلَى مَا يَئُولُونَ وَ اهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا (مزمل/۱۰)
- ۷ - موقع دزدیده شدن، کم شدن یا از بین اموالش برخورد منطقی دارد: وَ لَنَبْلُوْنَكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَفْصُ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ الْثَّمَرَاتِ وَ بَشَرِ الصَّابِرِينَ (بقره/۱۵۵)
- ۸ - موقع از دست دادن شغل خود از خود خویشن داری نشان می‌دهد و به خدا توکل می‌کند: وَ لَنَبْلُوْنَكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَفْصُ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ الْثَّمَرَاتِ وَ بَشَرِ الصَّابِرِينَ (بقره/۱۵۵). الَّذِينَ صَبَرُوا وَ عَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (نحل/۴۲)
- ۹ - موقع عبادت خداوند بی‌حال نیست و می‌تواند مدت طولانی به عبادت پردازد: رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا يَبْعَدُهُمَا فَاعْبُدْهُ وَ اصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هُلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا (مریم/۶۵). وَ أُمْرٌ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَ اصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْنَلَكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَ الْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى (طه/۱۳۲)
- ۱۰ - هنگام از دست دادن عزیزان، بیش از حد بیتابی نمی‌کند: وَ لَنَبْلُوْنَكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَفْصُ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ الْثَّمَرَاتِ وَ بَشَرِ الصَّابِرِينَ (بقره/۱۵۵)
- ۱۱ - هنگام بیماری، خویشن داری خود را از دست نمی‌دهد: وَ الصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَ الْضَّرَاءِ وَ حِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (بقره/۱۷۷)
- ۱۲ - هنگام فقر و تنگدستی متأنیت و خویشن داری خود را حفظ می‌کند و جزع و بیتابی نمی‌کند: وَ الصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَ الْضَّرَاءِ وَ حِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (بقره/۱۷۷)
- ۱۳ - در برابر نیازهای جسمی، خودکنترلی بیشتری از خود نشان می‌دهد: لَنْ تَصِيرَ عَلَى طَعَامِ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبِّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُبْتِ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلَاهَا وَ قَثَائِهَا وَ فُؤْمَهَا وَ عَدَسَهَا وَ بَصَلَاهَا (بقره/۶۱)
- ۱۴ - در موقعیت‌های ترس و خوف، خویشن داری از خود نشان می‌دهد: وَ لَنَبْلُوْنَكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَفْصُ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ الْثَّمَرَاتِ وَ بَشَرِ الصَّابِرِينَ (بقره/۱۵۵)
- ۱۵ - در میدان جنگ از دیگران شجاعتر است: وَ لَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَ جُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرَغْ عَلَيْنَا

صَبْرًا وَ تَكْبِتُ أَقْدَامَنَا وَ اَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (بقره/ ۲۵۰)

۱۶ - در موقعیت‌های تنشیز می‌تواند خشم خود را کنترل کند: الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَ الْضَّرَاءِ وَ الْكَظِيمِينَ الْغَيْظَ وَ الْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِين (آل عمران/ ۱۳۴). کظم غیظ نوعی کنترل هیجان است که مستلزم صبر می‌باشد.

۱۷ - در برابر غریزه جنسی خویشتن داری بیشتری دارد: قَالُوا أَأَئِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ آنَا يُوسُفُ وَ هَذَا أَخْيَ قَدْ مَنَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَقِنُ وَ يَصْبِرُ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيقُ أَجْرَ الْمُحْسِنِين (یوسف/ ۹۰). حضرت یوسف که فردی صبور شناخته شده است، یکی از صبرهایش کنترل غریزه جنسی بود (نوری، ۱۳۸۷: ۱۵۳).

بررسی آیات قرآن کریم و نیز روایات متعدد (تنها ۳۰ روایت در کتاب غررالحكم) در مورد پیامدهای صبر نشان می‌دهد که موفقیت (ظفر) نتیجه صبر است. همچنین مهار هیجان خشم و غریزه جنسی از دیگر پیامدهای صبر است. در اسلام صبر در معصیت یکی از اقسام صبر است که پایه اول آن بر مهار شهوت و هواهای نفسانی استوار است. از این‌رو، اگر کسی واحد صفت صبر شود و بتواند این غراییز را مهار کند، صبر اهمیت خاصی پیدا می‌کند. از دیگر پیامدهای صبر دینداری است. از پیامبر اکرم(ص) نقل شده است که می‌فرماید: نصف ایمان صبر و نصف دیگر آن شکر است به این معنا که انسان در زندگی یا در آسایش است که باید در آن حال شکرگزار باشد یا در حال سختی و گرفتاری است که باید صبور باشد. از سوی دیگر، «صبر بر طاعت»، «صبر در معصیت» و «صبر در مصیبت» تقریباً تمامی رفتارهای دینی را پوشش می‌دهد. کسی که می‌خواهد دیندار خوبی باشد، باید از صفت صبر برخوردار باشد (نوری، ۱۳۸۷: ۱۴۴).

در آیات قرآن کریم و روایات علاوه بر پرداختن به عوامل ایجادی صبر و پیامدهای آن به آسیب‌شناسی آن نیز توجه شده و موانع شکل‌گیری آن مورد توجه قرار گرفته است. از مهمترین این موانع، که در چند آیه به آن اشاره شده، شتابزدگی است که مانع مهم در راه تحقق صبر و شکیابی است؛ زیرا انسان، طبیعتی دارد که وی را شتاب زده می‌کند. بنابراین لازم است که انسان خود را کنترل و مهار کند و نگذارد غریزه و یا طبیعت شتابزدگی بر وی چیره گردد. مانع دیگر صبر، ناامیدی و دلسربدی از رسیدن به هدف دلخواه بر انسان چیره گردد، صبر و بردباری محال به نظر می‌رسد (شکوفه فرد و خرمائی، ۱۳۹۱: ۱۰۲).

در مورد ارتباط میان صبر و شخصیت چند پژوهش صورت گرفته است. نتایج این پژوهشها

نشان می‌دهد که افراد صبور ویژگیهای شخصیتی خاصی دارند؛ به عنوان مثال، پژوهش‌های خرمائی و فرمانی (۱۳۹۳ ب) و آقایوسفی، ترخان و فرمانی (۱۳۹۶) نشان داد که پنج عامل بزرگ شخصیت پیش‌بینی کننده معنادار مؤلفه‌های پنج گانه صبر (متعالی شدن، شکیابی، رضایت، استقامت و درنگ) هستند. هم‌چنین در پژوهش اشنیتکر (۲۰۱۲) و آقایابایی و همکاران (۱۳۹۳) که از مدل سه عاملی صبر (صبر میان‌فردی، صبر در دشواری‌های زندگی و صبر در مشکلات روزانه) استفاده کردند، پنج عامل بزرگ شخصیت پیش‌بینی کننده معنادار صبر بود.

در مورد ارتباط میان شخصیت و سبک‌های مدیریت، پژوهش یوسفی و همکاران (۱۳۹۳) نشان داد بین تیپ شخصیت A و سبک رهبری انسانگرا رابطه معنی‌دار معکوس وجود دارد. در پژوهش پوپا^۱ (۲۰۱۲)، توافق‌پذیری و بروونگرایی با سبک مدیریت رابطه‌مدار رابطه معنادار نشان داد و عامل وظیفه‌گرایی با سبک مدیریت آمرانه ارتباط معنادار داشت. هم‌چنین در پژوهش دو رایز^۲ (۲۰۱۲) عامل توافق‌پذیری با سبک مدیریت حمایتی و عامل وظیفه‌گرایی با سبک وظیفه‌مدار ارتباط معنادار نشان داد. دیگر پژوهشها (بو و هولت، ۲۰۱۵؛ گوهری مقدم و سلیمانپور، ۱۳۸۷) نیز نشان‌دهنده ارتباط معنادار میان شخصیت و سبک‌های مدیریت است؛ به عبارت دیگر، شخصیت بر انتخاب سبک رهبری فرد تأثیرگذار است.

در مورد ارتباط صبر و سبک‌های مدیریت، پژوهش‌های بسیار اندکی صورت گرفته است. بیشتر پژوهشها ارتباط میان سازه‌های مشابه صبر مانند خودکنترلی را مورد بررسی قرار داده است؛ به عنوان مثال، پژوهش مرتضوی و همکاران (۱۳۸۴) نشان داد مؤلفه خودکنترلی هوش عاطفی با سبک مدیریتی ارتباط دارد. خودکنترلی سازه‌ای متفاوت با صبر است؛ اما از جهاتی با صبر تشابه‌تی دارد. صبر معنایی وسیعتر و جامعتر از خودکنترلی به همراه دارد (خرمایی، فرمانی و یزدانی، ۱۲: ۲۰۱۷). در پژوهش یوسفی، جباری، حیدری و کوشکی (۱۳۹۳) نیز میان سبک رهبری وظیفه‌مدار و شخصیت تیپ A، که یکی از ویژگیهای آن بی‌صبری و بیقراری است، رابطه معناداری وجود داشت.

1 - Popa

2 - De Vries

روش پژوهش

طرح پژوهش از نوع همبستگی و توصیفی است. در این پژوهش یک متغیر مستقل یا بروزنزد (پنج عامل بزرگ شخصیت)، یک متغیر واسطه (مؤلفه‌های صبر) و یک متغیر وابسته یا درونزد (سیکهای مدیریت) وجود دارد. جامعه آماری پژوهش تمام مدیران واحدهای مختلف سازمانها و ادارات دولتی شهر شیراز را شامل می‌شود. از میان این افراد، ۲۵۸ مدیر به روش نمونه‌گیری خوشای به عنوان گروه نمونه انتخاب شدند به طوری که از بین تمام سازمانها و ادارات دولتی، پنج نهاد دولتی آموزش و پرورش (۷۴ نفر)، شهرداری (۷۲ نفر)، بانک سپه مرکزی (۵۱ نفر)، اداره کل فرودگاهها (۲۵ نفر) و اداره کل فرهنگ و ارشاد (۳۶ نفر) به تصادف انتخاب و سپس تمام مدیران واحدهای مختلف نهادهای منتخب به عنوان گروه نمونه، ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش را تکمیل کردند.

ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش به قرار زیر است:

۱. فرم کوتاه پرسشنامه پنج عامل بزرگ شخصیت: پرسشنامه پنج عامل بزرگ شخصیت توسط گلدبرگ (۱۹۹۹) ساخته شد. در ایران خرمائی (۱۳۸۵) روایی و پایایی این پرسشنامه را مورد بررسی قرار داد. خرمائی و فرمانی (الف) ۱۳۹۳ براساس نتایج پژوهش خرمائی (۱۳۸۵) با انتخاب گویه‌هایی از پرسشنامه گلدبرگ (۱۹۹۹) فرم کوتاهتری را از این پرسشنامه تهیه کردند. نتایج تحلیل عاملی این محققان نشاندهنده استقلال پنج عامل بزرگ شخصیت بود. هم‌چنین از میان ۲۵ گویه، ۴ گویه به علت عدم بارگذاری عاملی مناسب روی عامل مورد نظر حذف شد و مجموع گویه‌ها به ۲۱ گویه کاهش یافت. پنج عامل در مجموع ۶۰/۳۸ درصد واریانس کل نمونه را توضیح داده است. نتایج بررسی پایایی فرم کوتاه پرسشنامه پنج عامل بزرگ شخصیت نشان داد که ضرایب آلفا برای روان نژندگرایی و توافق‌پذیری ۰/۸۳ و وظیفه‌گرایی ۰/۸۱ بوده و در نهایت ضرایب آلفا برای عوامل برونگرایی و گشودگی در ترتیب ۰/۷۲ و ۰/۶۹ و ۰/۷۰ محاسبه شده است (خرمائی و فرمانی، ۱۳۹۳الف: ۲۹).

۲. مقیاس صبر: این مقیاس با استفاده از مؤلفه‌های قرآنی و روایتی صبر توسط خرمائی، فرمانی و سلطانی (۱۳۹۳) تهیه شده است. این محققان بهمنظور ساخت این مقیاس در ابتدا، تمام آیات مرتبط با صبر را در قرآن کریم مشخص کردند. مقاییم کلیدی را استخراج کردند که تمام آیات

مرتبط با صبر بر آن تأکید دارند. سپس از این مفاهیم کلیدی برای تدوین عباراتی، که گویای این مفاهیم باشد، استفاده نمودند. هم‌چنین مفاهیمی را که با یکدیگر شبیه بود، حذف، و نهایتاً این عبارتها را در قالب ۲۵ گویه براساس مقیاس درجه بندی لیکرت از کاملاً درست تا کاملاً نادرست تنظیم کردند و ویژگیهای روانسنجی آن را روی دانشجویان مورد بررسی قرار دادند. نتایج تحلیل عاملی مقیاس صبر به روش مؤلفه‌های اصلی همراه با چرخش واریماکس نشانده‌ند وجود پنج مؤلفه صبر بود که به ترتیب متعالی شدن، شکیابی، رضایت، استقامت و درنگ نامگذاری شد. به منظور سنجش پایایی مقیاس صبر نیز از روش محاسبه ضرایب آلفای کرونباخ استفاده شد. ضرایب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاسها از ۰/۸۶ تا ۰/۸۰ و ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس نیز ۰/۸۶ محاسبه شد (خرمائی، فرمانی و سلطانی، ۱۳۹۳: ۸۳).

۳. پرسشنامه سبک رهبری رابطه/ وظیفه مدار: این پرسشنامه اولین بار توسط باردنز و متزکاس (۱۹۶۹) تدوین شده است. این ابزار پرسشنامه‌ای خود گزارشی است که دارای ۳۵ گویه است و سه خرده مقیاس سبکهای رهبری رابطه‌مدار (رابطه‌مدار)، وظیفه‌مدار (وظیفه‌مدار) و تلفیقی را اندازه‌گیری می‌کند. سالزمن و اندرکولک (۱۹۸۲) ویژگیهای روانسنجی این ابزار را روی مدیران مورد بررسی قرار دادند و ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۶ را گزارش کردند. هم‌چنین نتایج پژوهش شیدر (۱۹۷۷) در مورد ویژگیهای روانسنجی این پرسشنامه روی مدیران سازمانهای دولتی نشانده‌ند ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ بود. در ایران نیز در پژوهش مصدق راد (۱۳۸۴) در مورد روایی و پایایی پرسشنامه سبک رهبری رابطه/ وظیفه‌مدار ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۱ گزارش شد.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش آمار توصیفی از شاخصهای میانگین، انحراف استاندارد و ضریب همبستگی پیرسون و در بخش آمار استتباطی از روش تحلیل مسیر در الگوی معادلات ساختاری استفاده شده است. هم‌چنین عملیات تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای آماری 24 SPSS و Amos 24 انجام شده است.

یافته‌های پژوهش

شرکت کنندگان در این پژوهش شامل ۲۵۸ مدیر (۳۲/۱۷ نفر درصد) زن و ۱۷۵ نفر (۶۷/۸۳ درصد) مرد بود که میانگین سنی آنها ۳۶/۹۴ سال با انحراف استاندارد ۵/۹۶ است. از بین

افراد گروه نمونه ۲۶/۷۵ در صد مجرد و ۷۳/۲۵ در صد متأهل بودند. یافته‌های توصیفی پنج عامل بزرگ شخصیت، مؤلفه‌های صبر و مؤلفه‌های سبکهای مدیریت شامل میانگین، انحراف معیار، حداقل و حداکثر نمره‌ها در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱: میانگین، انحراف معیار، حداقل و حداکثر نمره‌های مدیران در متغیرهای مورد مطالعه

متغیر	میانگین	انحراف معیار	حداقل نمره	حداکثر نمره
پنج عامل بزرگ شخصیت	۱۱/۲۶	۲/۳۹	۶	۲۶
	۱۶/۱۷	۲/۵۸	۱۰	۲۵
	۱۶/۳۴	۲/۴۲	۱۰	۲۰
	۱۵/۳۷	۲/۴۵	۹	۲۰
	۱۴/۲۱	۲/۵۷	۷	۱۹
صبر	۳۰/۴۶	۵/۲۵	۱۶	۴۰
	۲۲/۴۴	۳/۷۵	۱۰	۳۱
	۱۳/۰۲	۳/۰۴	۴	۱۹
	۱۰/۰۵	۱/۹۹	۵	۱۵
	۱۱/۵۶	۲/۰۳	۷	۱۵
سبکهای مدیریت	۵۱/۳۹	۶/۰۴	۳۷	۶۶
	۶۵/۷۵	۸/۰۹	۴۲/۱۷	۸۴

به منظور بررسی عادی بودن توزیع داده‌ها از آزمون اسمیرنوف کولموگروف استفاده شد که نتایج آن در جدول ۲ قابل مشاهده است. طبق نتایج این جدول توزیع داده‌ها عادی است.

جدول ۲: آزمون اسمیرنف کولموگروف

سطح معناداری	Z	متغیرها
۰/۴۳	۰/۸۵	روان نژندگرایی
۰/۲۳	۰/۹۲	برونگرایی
۰/۴۶	۰/۸۷	توافق پذیری
۰/۲۷	۰/۹۹	وظیفه‌گرایی
۰/۳۲	۰/۹۵	گشودگی در تجربه
۰/۱۱	۱/۲۲	متعالی شدن
۰/۱۹	۱/۰۲	شکیایی
۰/۳۷	۰/۸۸	رضایت
۰/۴۵	۰/۹۸	استقامت
۰/۲۹	۰/۹۳	درنگ
۰/۱۳	۱/۲۰	سبک رابطه‌مدار
۰/۱۷	۱/۱۰	سبک وظیفه‌مدار

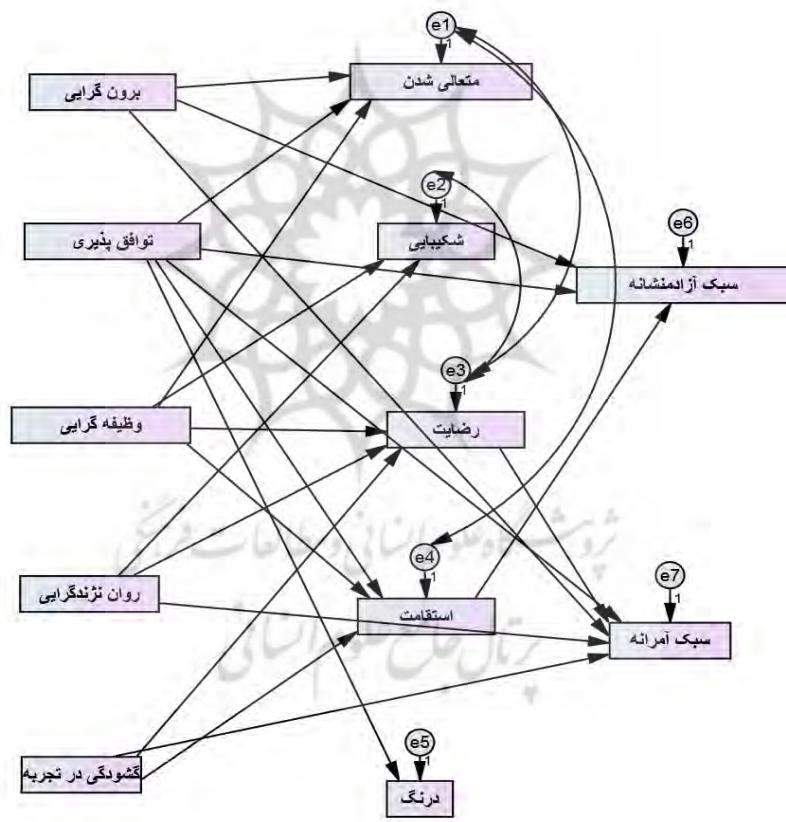
به منظور بررسی رابطه متغیرهای پژوهش نیز از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ نشان داده شده است.

جدول ۳: ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	متغیر
											۱	روان نژندگرایی
										۱	-۰/۰۹	برونگرایی
									۱	-۰/۰۷	-۰/۱۹**	توافق پذیری
								۱	۰/۳۸**	۰/۱۳*	-۰/۲۵**	وظیفه‌گرایی
							۱	۰/۳۲**	۰/۲۹**	۰/۲۹**	-۰/۳۰**	گشودگی در تجربه
						۱	۰/۲۴**	۰/۴۱**	۰/۵۳**	۰/۱۵*	-۰/۱۳*	متعالی شدن
					۱	۰/۲۷**	۰/۲۴**	۰/۳۱**	۰/۲۴**	-۰/۰۵	-۰/۳۷**	شکیایی
				۱	۰/۴۸**	۰/۳۶**	۰/۳۱**	۰/۲۹**	۰/۲۶**	۰/۰۴	-۰/۲۹**	رضایت
			۱	۰/۲۲**	۰/۲۲**	۰/۴۵**	۰/۳۲**	۰/۴۲**	۰/۳۶**	۰/۰۸	-۰/۲۱**	استقامت
		۱	۰/۲۸**	۰/۲۳**	۰/۲۵**	۰/۲۸**	۰/۲۰	۰/۲۱**	۰/۳۱**	-۰/۰۸	-۰/۰۶	درنگ
	۱	۰/۱۷**	۰/۴۷**	۰/۲۰**	۰/۰۵	۰/۴۱**	۰/۲۴**	۰/۲۸**	۰/۴۱**	۰/۱۷**	-۰/۱۴*	سبک رابطه‌مدار
۱	۰/۳۰**	۰/۱۹**	۰/۳۰**	۰/۳۲**	۰/۱۷**	۰/۳۵**	۰/۴۱**	۰/۲۴**	۰/۲۸**	۰/۲۷**	-۰/۰۱	سبک وظیفه‌مدار

* P<0/05 ** P<0/01

همان گونه که در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، میان پنج عامل بزرگ شخصیت و مؤلفه‌های صبر و همچنین بین پنج عامل بزرگ شخصیت و سبکهای مدیریت همبستگی معنادار وجود داشت. علاوه بر این، سبکهای مدیریت رابطه‌مدار و وظیفه‌مدار با مؤلفه‌های صبر همبستگی مثبت معنادار نشان داد ($P < 0.01$). به منظور بررسی الگوی پیشنهادی از روش تحلیل مسیر استفاده شد. الگوی نهایی پژوهش در شکل ۱ ارائه شده است. همچنین شاخصهای برازش الگو در جدول ۳ نشان داده شده است. نتایج این جدول نشان می‌دهد که این الگو از برازش خوبی برخوردار است.



شکل ۱: الگوی نهایی پژوهش

(پیش‌بینی سبکهای مدیریت بر اساس پنج عامل بزرگ شخصیت با واسطه‌گری مؤلفه‌های صبر)

جدول ۳: شاخص‌های برازش الگو

شاخص	X^2	df	P	CMIN/DF	NFI	IFI	GFI	AGFI	CFI	RMSEA
مقدار	۶۶/۲۴	۳۳	۰/۰۰۱	۲/۰۰۷	۰/۹۱	۰/۹۵	۰/۹۶	۰/۹۰	۰/۹۵	۰/۰۶

جدول ۴ شاخصهای اندازه‌گیری اثر مستقیم متغیرها را بر یکدیگر نشان می‌دهد. هم‌چنین براساس نتایج آزمون الگوی پژوهش، تأثیرات مستقیم، غیر مستقیم و کل متغیرهای پژوهش در جدول ۵ ارائه شده است. طبق نتایج این دو جدول، پنج عامل بزرگ شخصیت توانست مؤلفه‌های صبر را پیش‌بینی کند. به این صورت که عوامل توافق پذیری ($P = 0/45$)، وظیفه‌گرایی ($P = 0/22$) و بروزنگرایی ($P = 0/16$) $<0/01$ به طور مثبت و معنادار پیش‌بینی کننده مؤلفه متعالی شدن صبر بود. هم‌چنین عامل روان نژندگرایی ($P = 0/31$) $<0/01$ پیش‌بینی کننده منفی و معنادار وظیفه‌گرایی ($P = 0/23$) $<0/01$ پیش‌بینی کننده مثبت و معنادار مؤلفه شکیابی بود. در پیش‌بینی مؤلفه رضایت نیز عامل روان نژندگرایی ($P = 0/20$) $<0/01$ پیش‌بینی کننده منفی و معنادار و عوامل گشودگی در تجربه ($P = 0/17$) $<0/01$ و وظیفه‌گرایی ($P = 0/19$) $<0/01$ پیش‌بینی کننده مثبت و معنادار بود. علاوه بر این، عوامل گشودگی در تجربه ($P = 0/29$) $<0/01$ و وظیفه‌گرایی ($P = 0/20$) $<0/01$ و توافق پذیری ($P = 0/17$) $<0/01$ مؤلفه‌های استقامت را به صورت مثبت و معنادار پیش‌بینی کرد. در نهایت اینکه، عامل توافق پذیری ($P = 0/31$) $<0/01$ پیش‌بینی کننده مثبت و معنادار مؤلفه درنگ بود.

طبق نتایج جدولهای ۴ و ۵، پنج عامل بزرگ شخصیت به طور مستقیم و غیر مستقیم پیش‌بینی کننده معنادار سبکهای مدیریت نیز بود. در پیش‌بینی سبک مدیریت رابطه‌مدار، بروزنگرایی ($P = 0/16$) به طور مستقیم نقش پیش‌بینی کننده‌گی نشان داد و توافق پذیری به طور مستقیم ($P = 0/30$) $<0/01$ و غیر مستقیم ($P = 0/07$) $<0/01$ از طریق مؤلفه استقامت صبر پیش‌بینی کننده مثبت و معنادار سبک آزاد منشانه یا رابطه‌مدار بود. عوامل گشودگی در تجربه ($P = 0/06$) $<0/01$ و وظیفه‌گرایی ($P = 0/10$) $<0/01$ نیز به صورت غیر مستقیم و معنادار از طریق مؤلفه استقامت سبک رابطه‌مدار را پیش‌بینی کرد.

علاوه بر آنچه مطرح شد، در پیش‌بینی سبک وظیفه‌مدار عوامل توافق پذیری ($P = 0/19$) و بروزنگرایی ($P = 0/21$) $<0/01$ به طور مستقیم نقش پیش‌بینی کننده‌گی مثبت و معنادار نشان دادند. عوامل گشودگی در تجربه ($P = 0/28$) $<0/01$ و روان نژندگرایی ($P = 0/19$) $<0/01$

(P) نیز به طور مستقیم پیش‌بینی کننده سبک وظیفه‌مدار بود و از طریق مؤلفه رضایت نیز به طور غیر مستقیم این سبک مدیریتی را پیش‌بینی کرد. هم‌چنین عامل وظیفه‌گرایی ($P = 0.04$) تنها نقش پیش‌بینی کننده‌گی غیر مستقیم با واسطه مؤلفه رضایت را ایفا کرد.

نتایج جدولهای ۴ و ۵ در مورد نقش پیش‌بینی کننده‌گی مؤلفه‌های صبر نشان داد که مؤلفه استقامت ($P = 0.01$) سبک رابطه‌مدار را به طور مثبت پیش‌بینی کرد و مؤلفه رضایت استقامت ($P = 0.01$) نیز پیش‌بینی کننده مثبت و معنادار سبک وظیفه‌مدار بود. تنها این دو مؤلفه صبر در الگو نقش واسطه‌ای ایفا کرد.

جدول ۴: وزن رگرسیونی متغیرهای پژوهش

روابط کلی متغیرها در الگو	مقدار برآورد	مقدار استاندارد شده	خطای استاندارد	سطح معناداری
گشودگی در تجربه به استقامت	۰/۱۳	۰/۱۷	۰/۰۴	۰/۰۳
گشودگی در تجربه به رضایت	۰/۱۹	۰/۱۷	۰/۰۷	۰/۰۵
گشودگی در تجربه به سبک وظیفه‌مدار	۰/۹۲	۰/۲۸	۰/۲۰	۰/۰۱
وظیفه‌گرایی به استقامت	۰/۲۴	۰/۲۹	۰/۰۵	۰/۰۰۱
وظیفه‌گرایی به رضایت	۰/۲۳	۰/۱۹	۰/۰۷	۰/۰۰۷
وظیفه‌گرایی به شکیابی	۰/۳۶	۰/۲۳	۰/۰۹	۰/۰۰۱
وظیفه‌گرایی به متعالی شدن	۰/۴۸	۰/۲۲	۰/۱۲	۰/۰۰۰۱
توافق‌پذیری به استقامت	۰/۱۶	۰/۲۰	۰/۰۵	۰/۰۰۳
توافق‌پذیری به درنگ	۰/۲۶	۰/۳۱	۰/۰۵	۰/۰۰۰۱
توافق‌پذیری به متعالی شدن	۰/۹۷	۰/۴۵	۰/۱۲	۰/۰۰۰۱
توافق‌پذیری به سبک رابطه‌مدار	۰/۷۶	۰/۳۰	۰/۱۴	۰/۰۰۰۱
توافق‌پذیری به سبک وظیفه‌مدار	۰/۶۶	۰/۱۹	۰/۲۰	۰/۰۰۱
روان‌نزنندگرایی به رضایت	-۰/۲۶	-۰/۲۰	۰/۰۷	۰/۰۰۵
روان‌نزنندگرایی به شکیابی	-۰/۴۹	-۰/۳۱	۰/۰۹	۰/۰۰۰۱
روان‌نزنندگرایی به سبک وظیفه‌مدار	۰/۶۸	۰/۱۹	۰/۲۰	۰/۰۰۳
برون‌گرایی به متعالی شدن	۰/۳۲	۰/۱۶	۰/۱۰	۰/۰۰۳
برون‌گرایی به سبک رابطه‌مدار	۰/۳۹	۰/۱۶	۰/۱۲	۰/۰۰۱
برون‌گرایی به سبک وظیفه‌مدار	۰/۶۹	۰/۲۱	۰/۱۹	۰/۰۰۱
استقامت به سبک رابطه‌مدار	۱/۰۱	۰/۳۳	۰/۱۷	۰/۰۰۰۱
رضایت به سبک وظیفه‌مدار	۰/۶۵	۰/۲۳	۰/۱۶	۰/۰۰۱

جدول ۵: تأثیرات مستقیم، غیر مستقیم و کل متغیرهای پژوهش

مسیر	اثر مستقیم	سطح معناداری	اثر غیر مستقیم	سطح معناداری	اثر کل	سطح معناداری
بر متعالی شدن						
۰/۰۰۰۱	۰/۴۵	----	----	۰/۰۰۰۱	۰/۴۵	توافق‌پذیری
۰/۰۰۰۱	۰/۲۲	----	----	۰/۰۰۰۱	۰/۲۲	وظیفه‌گرایی
۰/۰۰۳	۰/۱۶	----	----	۰/۰۰۳	۰/۱۶	برونگرایی
بر شکیباتی						
۰/۰۰۰۱	-۰/۳۱	----	----	۰/۰۰۰۱	-۰/۳۱	روان نزندگرایی
۰/۰۰۱	۰/۲۳	----	----	۰/۰۰۱	۰/۲۳	وظیفه‌گرایی
بر رضایت						
۰/۰۰۵	۰/۱۷	----	----	۰/۰۰۵	۰/۱۷	گشودگی در تجربه
۰/۰۰۵	-۰/۲۰	----	----	۰/۰۰۵	-۰/۲۰	روان نزندگرایی
۰/۰۰۷	۰/۱۹	----	----	۰/۰۰۷	۰/۱۹	وظیفه‌گرایی
بر استقامت						
۰/۰۰۰۱	۰/۲۹	----	----	۰/۰۰۰۱	۰/۲۹	وظیفه‌گرایی
۰/۰۰۳	۰/۱۷	----	----	۰/۰۰۳	۰/۱۷	گشودگی در تجربه
۰/۰۰۳	۰/۲۰	----	----	۰/۰۰۳	۰/۲۰	توافق‌پذیری
بر درنگ						
۰/۰۰۰۱	۰/۳۱	----	----	۰/۰۰۰۱	۰/۳۱	توافق‌پذیری
بر سبک رابطه مدار						
۰/۰۰۰۱	۰/۳۷	۰/۰۰۳	۰/۰۷	۰/۰۰۰۱	۰/۳۰	توافق‌پذیری
۰/۰۰۱	۰/۱۶	----	----	۰/۰۰۱	۰/۱۶	برونگرایی
۰/۰۰۳	۰/۰۶	۰/۰۰۳	۰/۰۶	----	----	گشودگی در تجربه
۰/۰۰۰۱	۰/۱۰	۰/۰۰۰۱	۰/۱۰	----	----	وظیفه‌گرایی
بر سبک وظیفه مدار						
۰/۰۰۰۱	۰/۳۲	۰/۰۰۵	۰/۰۴	۰/۰۰۱	۰/۲۸	گشودگی در تجربه
۰/۰۳	۰/۱۴	۰/۰۰۶	-۰/۰۵	۰/۰۰۳	۰/۱۹	روان نزندگرایی
۰/۰۰۱	۰/۱۹	----	----	۰/۰۰۱	۰/۱۹	توافق‌پذیری
۰/۰۰۱	۰/۲۱	----	----	۰/۰۰۱	۰/۲۱	برونگرایی
۰/۰۰۸	۰/۰۴	۰/۰۰۸	۰/۰۴	----	----	وظیفه‌گرایی
بر سبک رابطه مدار						
۰/۰۰۰۱	۰/۳۳	----	----	۰/۰۰۰۱	۰/۳۳	استقامت
بر سبک وظیفه مدار						
۰/۰۰۱	۰/۲۳	----	----	۰/۰۰۱	۰/۲۳	رضایت

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

هدف این پژوهش، ارائه الگویی در مورد نقش واسطه‌ای صبر در ارتباط میان پنج عامل بزرگ شخصیت و سبکهای مدیریت بود. تحقیق در مورد مفهوم صبر در حوزه‌های مختلف علمی از جمله در حوزه مدیریت در ابتدای راه قرار دارد.

نتایج تحلیل بعد از برآش کامل داده‌های الگوی مورد نظر نشانده نهضت واسطه‌ای مؤلفه‌های صبر در ارتباط میان شخصیت و سبکهای مدیریت بود. تحلیل جزئی تر نتایج نشان داد که شخصیت بر سبکهای مدیریت اثر مستقیم و غیر مستقیم دارد. اثر غیر مستقیم شخصیت بر سبکهای مدیریت از طریق مؤلفه‌های رضایت و استقامت صبر بود. طبق این نتایج، هر پنج عامل بزرگ شخصیت نقش پیش‌بینی کنندگی معنادار نشان داد؛ به عبارت دیگر، ویژگی شخصیت توافق‌پذیری با نشانه‌هایی مانند نوع دوستی، همدلی، فروتنی و همراهی اثر مستقیم و غیر مستقیم بر سبک رابطه‌مدار نشان داد و بر سبک وظیفه‌مدار نیز اثر مستقیم داشت. این یافته با پژوهش‌های نیکوکار گوهری (۱۳۹۲)، دو رایز (۲۰۱۲) و پوپا (۲۰۱۲) همسو است. این یافته نشان می‌دهد که احتمالاً شخصیت‌های نوع دوست و همدل با توجه به موقوفیت می‌توانند از هر دو نوع سبک رهبری استفاده کنند؛ به عبارت دیگر، این گونه شخصیت‌ها هنگامی که وضعیت ایجاب می‌کند بر روابط بین کارکنان و واگذاری اختیار به آنها تأکید دارند و در وضعیت‌های دیگر اجرای دقیق وظایف، مسئله مهمی برای آنان است. با توجه به میزان بتا، ویژگی شخصیت توافق‌پذیری در پیش‌بینی سبک رابطه‌مدار نقش بیشتری دارد و به نظر می‌رسد که این گونه افراد بیشتر ترجیح می‌دهند که از سبک رابطه‌مدار استفاده کنند. هم‌چنین اثر غیر مستقیم توافق‌پذیری بر سبک رابطه‌مدار از طریق مولفه استقامت بود. به عبارت دیگر، مدیران توافق‌پذیر در انجام کارها ثبات قدم بیشتری دارند و پایداری و مداومت بیشتری به خرج می‌دهند (استقامت). این ویژگی موجب می‌شود که مدیران با ویژگی شخصیت توافق‌پذیری به بعد انسانگرایی در مدیریت خویش توجه عمیقی داشته باشد.

علاوه بر آنچه مطرح شد، عامل برونگرایی نیز توانست هر دو سبک مدیریت را به صورت مثبت و معنادار پیش‌بینی کند. این یافته با پژوهش‌های نیکوکار گوهری (۱۳۹۲)، دو رایز (۲۰۱۲) و پوپا (۲۰۱۲) همسو است. از این یافته می‌توان این گونه استنباط کرد که مدیران برونگرا با توجه به مقتضیات محیط از هر دو سبک رهبری استفاده می‌کنند. ویژگی شخصیت برونگرایی به این افراد

این امکان را می‌دهد که در سبک رابطه‌مدار، که ویژگی آن روابط اجتماعی و نزدیک با کارمندان است، حمایتگر باشند و تشریک مسامعی کنند. از سوی دیگر، مدیران برونقرا در موقعیتی که احساس کنند باید خود تصمیم‌گیرنده باشند، مستقل عمل کنند و کنترل و نظارت بیشتری بر کارمندان خویش اعمال کنند از سبک وظیفه‌مدار استفاده می‌کنند. در اینجا ویژگی قاطع بودن، جرأت و رک‌گویی به استفاده از سبک وظیفه‌مدار کمک می‌کند. علاوه بر این، احتمالاً انعطاف‌پذیری زیاد مدیران برونقرا موجب می‌شود که با توجه به وضعیت بتوانند سبک مدیریتی خود را تغییر دهند.

طبق نتایج عامل گشودگی در تجربه بر سبک وظیفه‌مدار اثر مستقیم و غیر مستقیم نشان داد و اثر غیر مستقیم آن با واسطه مؤلفه رضایت بود. از سوی دیگر، این عامل شخصیتی بر سبک رابطه‌مدار تنها اثر غیر مستقیم با واسطه مؤلفه استقامت صبر نشان داد. هم‌چنین بررسی میزان بتانشان می‌دهد که این عامل شخصیتی در پیش‌بینی سبک وظیفه‌مدار نسبت به سبک رابطه‌مدار نقش پیش‌بینی کنندگی بیشتری دارد؛ به عبارت دیگر، مدیرانی که قدرت زیادی برای درک عواطف و هیجانهای خویش دارند، پذیرای تجربه جدید و تغییر هستند و به منظور بازیبینی ارزشها و قوانین آمادگی دارند و بیشتر ترجیح می‌دهند که در محل کار خویش کنترل کننده و تصمیم‌گیرنده باشند و جهت و چگونگی کار را مستقلانه تعیین کنند (سبک وظیفه‌مدار). احتمالاً شناخت زیادی که این افراد از خویش دارند، موجب می‌شود که بیشتر از سبک وظیفه‌مدار استفاده کنند. در پژوهش نیکوکار گوهری (۱۳۹۲) نیز نشان داده شد که عامل گشودگی در تجربه سبک وظیفه‌مدار را به صورت مثبت و معنادار پیش‌بینی می‌کند که یافته این پژوهش با آن پژوهش همسو است. اثر غیر مستقیم عامل گشودگی در تجربه بر سبک وظیفه‌مدار با واسطه مؤلفه رضایت را نیز می‌توان این گونه تبیین کرد که ترکیب خلاقیت، جسارت و انعطاف‌پذیری در استقبال از تغییر و افکار نو با پذیرش وضع موجود و رضایت از آنچه فرد دارد (مؤلفه رضایت) پیش‌بینی کننده سبک وظیفه‌مدار است. در واقع مؤلفه رضایت صبر به عنوان تقویت کننده اثر ویژگی شخصیتی گشودگی در تجربه بر سبک وظیفه‌مدار عمل نموده است. احتمالاً شناخت بالای مدیران با ویژگی شخصیتی گشودگی در تجربه نسبت به تواناییهای خویش به همراه پذیرش وضع موجود بدون گله و شکایت باعث ایجاد اطمینان خاطر و اعتماد به نفس در آنها می‌شود و در نتیجه آنها بیشتر تمایل خواهند داشت که تصمیم‌گیرنده، و بر عملکرد کارکنان نظارت دائم داشته باشند (سبک وظیفه‌مدار).

علاوه بر این در تحلیل اثر غیر مستقیم گشودگی در تجربه بر سبک رابطه‌مدار با واسطه مؤلفه استقامت می‌توان این گونه بیان کرد در صورتی که مدیران با خلاقیت و جسارت زیاد در کارهای خویش پایداری بیشتر نشان دهند و به رغم مشکلات مداومت در کار داشته باشند (استقامت)، بیشتر از سبک رابطه‌مدار استفاده می‌کنند. در واقع با توجه به اینکه مدیران خلاق و جسور معمولاً در ک بهتری نسبت به تواناییهای کارمندان خویش دارند، افزایش استقامت در این افراد موجب می‌شود که در مقابل خطاهای مشکلات کار کنان برداشتن بیشتری نشان دهند و در نتیجه اختیار کارها را از آنان سلب نکنند و همچنان بنای کار را بر تشریک مساعی بگذارند. همچنین استقبال مدیران گشوده در تجربه از افکار و دیدگاه‌های جدید و ترکیب این ویژگی با مؤلفه استقامت صبر به این گونه مدیران این امکان را می‌دهد که از سبک رابطه‌مدار در مدیریت خویش استفاده کنند.

علاوه بر آنچه مطرح شد، نتایج نشان داد که عامل شخصیتی وظیفه‌گرایی تنها اثر غیر مستقیم بر هر دو سبک مدیریت دارد. این عامل با واسطه‌گری مؤلفه استقامت صبر توانست سبک مدیریت رابطه‌مدار را به صورت مثبت پیش‌بینی کند. همچنین عامل وظیفه‌گرایی با واسطه‌گری مؤلفه رضایت صبر سبک مدیریت وظیفه‌مدار را به صورت مثبت پیش‌بینی کرد. بیشتر پژوهشها (دورایز، ۲۰۱۲؛ پوپا، ۲۰۱۲؛ علی‌خانی و همکاران، ۱۳۹۲) نشانده‌نده نقش عامل شخصیتی وظیفه‌گرایی در پیش‌بینی سبک رهبری وظیفه‌مدار بوده است؛ اما در این پژوهش وظیفه‌گرایی بر سبکهای مدیریتی اثر مستقیمی ندارد و در اثر غیر مستقیم نیز هر دو سبک وظیفه‌مدار و رابطه‌مدار را به صورت معنadar پیش‌بینی کرده است. مدیران با ویژگی شخصیتی وظیفه‌گرایی، افرادی پایبند به اصول اخلاقی، سختکوش، هدفمند و وظیفه‌شناس در کارهای خویش هستند. طبق نتایج این پژوهش، مدیران با ویژگی شخصیتی یادشده پایداری و ثبات قدم دارند و به رغم رویارویی با سختی‌ها در رسیدن به اهداف خویش مداومت نشان می‌دهند (مؤلفه استقامت) و بنابراین ترکیب این ویژگی‌های شخصیتی و اخلاقی در مدیران وظیفه‌گرا موجب می‌شود که در سبک مدیریت خویش بر روابط انسانی در محیط کار خویش تأکید داشته باشند و به رغم سختی کار و یا بروز خطاهایی از طرف کارمندان خود استقامت به خرج داده و همچنان به کارمندان خویش اعتماد کرده و به آنها اختیاراتی تفویض نمایند (سبک رابطه‌مدار). در تحلیل نقش غیر مستقیم عامل وظیفه‌گرایی در پیش‌بینی معنadar سبک وظیفه‌مدار با واسطه‌گری مؤلفه رضایت می‌توان این گونه تبیین کرد که مدیران با ویژگی شخصیتی وظیفه‌گرایی، پذیرش و رضایت زیادی از زندگی و کار خویش دارند و در مقابل کم و

کاستی‌های محیط کار گله و شکایت نمی‌کنند (مؤلفه رضایت)؛ در نتیجه ترکیب ویژگیهایی مانند هدفمندی، سختکوشی و رضایت موجب می‌شود که به خود اعتماد، و بر اجرای بموقع و صحیح کارها و اجرای قوانین تأکید کنند و خطمشی کار را خود برای کارمندان خویش تعیین نمایند (سبک وظیفه‌مدار). در اینجا نیز مدیران با ویژگی شخصیتی وظیفه‌گرایی متناسب با موقعیت از یکی از دو سبک مدیریتی استفاده می‌کنند.

اثر مستقیم و غیر مستقیم عامل روان نژندگرایی در پیش‌بینی سبک وظیفه‌مدار از دیگر نتایج پژوهش بود. در اثر مستقیم، این عامل شخصیتی توانست به صورت مثبت و معنadar سبک وظیفه‌مدار را پیش‌بینی کند. این یافته با پژوهش‌های یوسفی و همکاران (۱۳۹۳)، نیکوکار گوهري (۱۳۹۲) و اردلان (۱۳۹۱) همسو است؛ اما در اثر غیر مستقیم روان نژندگرایی پیش‌بینی کننده منفی و معنadar این سبک مدیریتی بود. هم‌چنین اثر غیر مستقیم روان نژندگرایی با واسطه مؤلفه رضایت بود. این یافته جالب توجه به نظر می‌رسد. در تحلیل این یافته‌ها می‌توان این گونه استنباط کرد که مدیران روان نژندگرا با ویژگیهایی مانند پرخاشگری، نگرانی و تنفس، تکانش‌وری، عواطف منفی، دقت بسیار زیاد و نوعی وسوسات در کارها بیشتر ترجیح می‌دهند که در سبک مدیریتی خویش بر اجرای صحیح و بموضع کار تأکید، و بیشتر بر تجربیات و نظر خویش تأکید کنند و به دلیل وسوسات در کارها دائمًا سعی در کنترل کردن کارمندان خود دارند. در پژوهش کانوی^۱ (۲۰۰۰) نیز سبک وظیفه‌دار با تنفس، فشار روانی شغلی، رفتار غیر انعطاف‌پذیر، اجرای قوانین سخت سازمانی، تنیبی و مقاومت در برابر تغییر و تجربه جدید همراه بود. همگی این ویژگیها در شخصیت روان نژندگرا نیز مشاهده می‌شود. از سوی دیگر با اضافه شدن مؤلفه رضایت صبر به عنوان متغیر واسطه‌ای میزان بتایا به عبارت دیگر تأثیر روان نژندگرایی بر سبک وظیفه‌گرایی کاهش می‌یابد. در این رابطه هنگامی که میزان مؤلفه رضایت صبر افزایش می‌یابد، میزان روان نژندگرایی کاهش می‌یابد و در نتیجه میزان استفاده از سبک وظیفه‌گرایی نیز کاهش می‌یابد. به عبارت دیگر، در صورتی که مدیران روان نژندگرا گله و شکایت کمتری از وضع موجود داشته باشند و کم و کاستی‌های محیط کار را پذیرند و در مقابل مشکلات بر دباری بیشتری نشان دهند (رضایت) کمتر از رفتارهای آمرانه در شیوه مدیریت خویش استفاده می‌کنند. در واقع مؤلفه رضایت صبر به عنوان تعدیل کننده ارتباط میان روان نژندگرایی و سبک وظیفه‌گرا عمل کرده است.

در پژوهش نسبت تعداد مدیران مرد به مدیران زن تقریباً دو برابر بود که این موضوع می‌تواند امکان تعمیم یافته‌ها را به گروه مدیران زن محدود سازد. هم‌چنین در این پژوهش تنها دو سبک مدیریتی وارد الگو شده بود. به پژوهشگران علاقه‌مند در این حوزه پیشنهاد می‌شود در تحقیقات خود از دیگر سبکهای مدیریتی نیز استفاده کنند. هم‌چنین با توجه به اهمیت صبر در حوزه مدیریت به محققان پیشنهاد می‌شود سازه دینی - اخلاقی صبر را از جهات مختلف در این حوزه مورد بررسی قرار دهند. علاوه بر این با توجه به اینکه نتایج نشان داد که مؤلفه‌های صبر می‌تواند به عنوان متغیر واسطه‌ای تأثیر ویژگیهای شخصیتی منفی (مانند روان نزندگاری) بر سبکهای مدیریت را تعدیل و تأثیرات ویژگیهای شخصیتی مثبت (مانند توافق‌پذیری و گشودگی در تجربه) را بر این سبکها تقویت کند به مدیران و افراد ناظر بر عملکرد مدیران در سازمانها و نهادها پیشنهاد می‌شود به منظور بهبود سبک مدیریتی از راهبردهای آموزشی صبر استفاده کنند.

منابع فارسی

- آقابابایی، ناصر؛ تبیک، محمد تقی؛ حاتمی، جواد (۱۳۹۳). رابطه صبر با شخصیت، سلامت روانی و رضایت از زندگی. *فصلنامه پژوهش‌های روانشناسی کاربردی*. س. ۵. ش. ۲: ۲۸ تا ۲۸.
- آهکی، مهناز؛ هدایتی دزفولی، عبدالعزیز؛ نیسی، عبدالکاظم (۱۳۹۱). رابطه تناسب شغل و شاغل (رشته تحصیلی) و میزان بهره‌وری کارکنان در شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب (تعاونی فنی) اهواز. *رسالت مدیریت دولتی*. س. ۳. ش. ۵-۶: ۴۳ تا ۵۳.
- اردلان، علی اکبر (۱۳۹۱). بررسی رابطه بین تیپ شخصیتی A و B و سبک رهبری مدیران مدارس متوسطه شهر تهران. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. تهران: دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی.
- خرمائی، فرهاد (۱۳۸۵). بررسی مدل علی ویژگیهای شخصیتی، جهت‌گیری‌های انگیزشی و سبکهای شناختی. رساله دکتری. دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه شیراز.
- خرمائی، فرهاد؛ فرمانی، اعظم (۱۳۹۳ الف). بررسی شاخصهای روانسنجی فرم کوتاه پرسشنامه پنج عامل بزرگ شخصیت. *فصلنامه روش‌ها و مدل‌های روانشناسی*. س. ۴. ش. ۲۹: ۲۹ تا ۳۹.
- خرمائی، فرهاد؛ فرمانی، اعظم (۱۳۹۳ ب). بررسی نقش پنج عامل بزرگ شخصیت در پیش‌بینی صبر و مؤلفه‌های آن در دانشجویان. *مجله روانشناسی بالینی و شخصیت*. س. ۲۱. ش. ۱۱: ۱۱ تا ۲۴.
- خرمائی، فرهاد؛ فرمانی، اعظم؛ سلطانی، اسماعیل (۱۳۹۳). ساخت و بررسی ویژگی‌های روانسنجی مقیاس صبر. *مجله اندازه‌گیری تربیتی*. س. ۵. ش. ۱۷: ۸۳ تا ۱۰۰.
- شعاری نژاد، علی اکبر (۱۳۹۴). *فرهنگ علوم رفتاری*. تهران: انتشارات امیرکبیر.

شکوفه فرد، شایسته؛ خرمائی، فرهاد (۱۳۹۱). صبر و بررسی نقش پیش‌بین مؤلفه‌های آن در پرخاشگری دانشجویان. *روان‌شناسی و دین*. س. ۵ ش. ۲: ۹۹ تا ۱۱۲.

شمშیری، بابک؛ شیروانی شیری، علی (۱۳۹۰). مفهوم صبر در قرآن و دلالت‌های فلسفی و تربیتی آن. *دو فصلنامه تربیت اسلامی*. س. ۶ ش. ۱۳: ۷۹ تا ۹۹.

علی‌خانی، مهتاب؛ عمرانی، امیر؛ زنگنه، محرم؛ برکتی، حسن؛ نفیسی، ابوالفضل؛ دلپستد، منصور (۱۳۹۲). شخصیت مدیران و سبک رهبری آنان: کاربرد مدل ۵ عاملی شخصیت. *مجله دانشگاه علوم پزشکی ایران*. س. ۲۱ ش. ۷: ۲۳۴ تا ۲۴۱.

فتحی آشتیانی، علی (۱۳۸۸). آزمون‌های روان‌شناسی: ارزشیابی شخصیت و سلامت روان. تهران: انتشارات بعثت.

گوهری مقدم، مریم؛ سلیمانپور، جواد (۱۳۸۷). رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و سبک رهبری مدیریت پژوهه. چهارمین کنفرانس بین‌المللی مدیریت پژوهه. تهران: گروه پژوهشی آریانا.

مرتضوی، سعید؛ ناظمی، شمس الدین؛ محمودی فخرآباد، صادق (۱۳۸۴). بررسی رابطه بین هوش عاطفی و سبک رهبری تحول‌بخش - مبادله‌ای. *فصلنامه مدرس*. ش. ۳: ۱۶۰ تا ۱۹۰.

صدق راد، علی محمد (۱۳۸۴). بررسی رابطه بین سبک‌های رهبری مدیران و کارایی بیمارستان در بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. *مجله دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه اصفهان*. س. ۱۷ ش. ۴: ۲۳ تا ۳۷.

نوری، نجیب الله (۱۳۸۷). بررسی پایه‌های روان‌شناسی و نشانگان صبر در قرآن. *روان‌شناسی و دین*. س. ۱ ش. ۴: ۱۴۳ تا ۱۶۸.

نیکوکار گوهری، هانی (۱۳۹۲). بررسی رابطه بین تیپ‌های شخصیتی و سبک‌های رهبری. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه گیلان*.

یوسفی، علیرضا؛ جباری، علیرضا؛ کوشکی، جواد؛ حیدری، علیرضا (۱۳۹۳). بررسی ارتباط تیپ شخصیتی و سبک رهبری مدیران بیمارستانهای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز. *مجله بهداشت و توسعه*. س. ۳ ش. ۱: ۸۴ تا ۹۳.

منابع انگلیسی

- Boe, O., & Holth, T. (2015). Investigating correlations between personality traits and leadership styles in Norwegian military cadets. *Procedia Economics and Finance*, vol. 26, pp: 1173 ° 1184.
- Comer, D. R., & Sekerka, L. E. (2014). "Taking time for patience in organizations". *Journal of Management Development*, vol. 33, No. 1, pp: 6-23.
- Conway, J. M. (2000). Managerial performance development constructs and personality correlates. *The Human Performance Journal*, vol. 13, No. 1, pp: 23-46.
- De Vries, R. E. (2012). Personality predictors of leadership styles and the self- other agreement problem. *The Leadership Quarterly*, vol. 23, pp: 809- 821.
- Goldberg, L. R. (1999). A broad-bandwidth, public-domain, personality inventory measuring

- the lower-level facets of several five-factor models. In I. Mervielde, I. Deary, F. De Fruyt, & F. Ostendorf (Eds.), *Personality psychology in Europe* (Vol. 7, pp. 1-28). Tilburg, the Netherlands: Tilburg University Press.
- Khormaei, F., Farmani, A., & Yazdani, F. (2017). Predicting self-control on the basis of patience and its components among high school students. *Journal of Practice in Clinical Psychology*, vol. 5, No. 1, pp: 11-16.
- Maddi, S. R. (1996). *Personality theories: A comparative analysis* (6th ed). California: Brooks/Cole Publishing Company.
- Nyberg, A., Bernin , P., & Theorell, T.(2005). The Impact of leadership on the health of subordinates. *Satsa- Joint Programme for working life research in Europe*.
- Popa, R. I. (2012). An experimental perspective over personality and leadership styles inside Romanian organizations. *Social and Behavioral Sciences*, vol. 33, pp: 488 ° 492.
- Schnitker, S. A. (2012). An examination of patience and well-being. *The Journal of Positive Psychology*, vol. 7, No. 4, pp: 263° 280.
- Stevens, J. R., Hallinan, E. V., & Hauser, M. D. (2005). "The ecology and evolution of patience in two New World monkeys". *Biology Letters*, vol. 1, pp: 223° 226.



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی